



Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
tisk online snadno a rychle

KVĚTNOVÉ OSLAVY

Nejdůležitější body:

- KVĚTNOVÉ OSLAVY
- CESTA NA SIBIŘ 2. ČÁST
- TEREZÍNSKÁ TRYZNA



DEN VÍTĚZSTVÍ 71. VÝROČÍ UKONČENÍ DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY V Kladně a Slaném

Uvnitř tohoto vydání:

POSLEDNÍ NASHLEDANOU	2 3
CESTA NA SIBIŘ 2. ČÁST KRASNOJARSK	4-7
DEN VÍTĚZSTVÍ Kladno, Slaný	8-9
ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY PROHLÁŠENÍ	10 11
TEREZÍNSKÁ TRYZNA	12-13
PŘEHLED AKCÍ NEMĚLO BY VÁM CHYBĚT	14-15
OSLAVA ŽIVOTNÍHO JUBILEA	16

Z P R A V O D A J

P O S L E D N Í N A S H L E D A N O U



Jaroslav B Á R T A
*** 3. 7. 1927 † 23. 4. 2016**

POSLEDNÍ NASHLEDANOU

"Na shledanou" slyšíme a říkáme denně mnoha lidem. V pátek 22. dubna 2016 jsem navštívila bratra Jaroslava Bárta a "na shledanou" zaznělo také, bylo to ale jiné loučení. Hluboce jsme se podívali do očí a zazněla slova na rozloučenou, při kterých mi bylo tak úzko, jako by to mělo být naposledy, jako měla tato slova hlubší význam. Bylo to naposledy. Nejmilejší bratr Bárta zemřel v sobotu 23. dubna 2016 ve večerních hodinách po dlouhé těžké nemoci. Za poslední rok jsem se od něj a jeho manželky naučila mnohé. Pravdou je, že poslední měsíce s několika světlými okamžiky byly pro Bárta velmi těžké. Přesto si velmi vážím toho, že jsem mohla být nablízku. Paní Bártovej mi ukázala, jak vypadá opravdová láska a jakou má člověk obrovskou vnitřní sílu,

když miluje. Byla mu obrovskou oporou, pomocí a andělem. Bratr Jaroslav (o Vánocích 2015 jsme si potykali po souhlasu manželky i mého manžela se slovy "vy dva můžete být rádi, že vám to trpíme") byl do poslední chvíle šarmantní muž, jehož chování ke mně i ostatním členům a členkám ČSBS nás vždy zahřálo u srdce. On považoval vše za samozřejmé a často se divil, když jsem některá jeho pozorná gesta ocenila, prý proč se nad tím vůbec pozastavuji. Se stejnou samozřejmostí se zachoval i ke konci 2.světové války, kdy šel do pražských ulic bojovat za naši svobodu. Byl pro mě obrovskou podporou v posledním roce, kdy jako jeden z prvních byl vždy infomován o dění jak v našem Svazu, tak i osobním životě. Byl mi rádcem i oporou. Jsou lidé, po kterých zůsta-

ne prázdno v srdci a nejsou nahraditelní. Bratr Jaroslav Bárta patří mezi ně.

Poslední naše povídání bylo o jeho mládí, kdy s tatínkem na lyžích jeli s loučemi z Labské boudy v noci pro maminku k autobusu.. Pak se odmlčel a vrátil se ve vzpomínkách do doby Protektorátu a ulevil si, že my dnes tuto dobu nemusíme prožívat a vyjádřil obavy nad tím, kdo dnes by byl vůbec za naší republiku ochoten položit život.

Tak jako br. Bárta považoval za samozřejmost předávat své zkušenosti nám a byl mi v mnoha ohledech vzorem, tak já se budu snažit nezapomenout na vše co mi vštěpoval a co se mi vrylo do navždy srdce. Nikdy nezapomeneme.

Na shledanou!

Text: G. Havlůjová



Bratr Bárta v den převzetí Pamětní medaile Velitele Posádkového velitelství Praha

CESTA NA SIBIŘ - ČÁST DRUHÁ



Památník padlým ve 2. světové válce v Krasnojarsku.

V květnovém vydání Zpravodaje se přesunujeme z Moskvy do Krasnojarsku. Cestu jsme zvládli během noci v letadle a tak nás čekal celý den ve městě, které má ve znaku lva s rýčem a srpem. Br. Chrást zde měl naplánovanou návštěvu místního hřbitova, kde jsme si chtěli prohlédnout pomník československým legionářům. Na krásném krasnojarském vlakovém nádraží, kam jsme se nechali odvést asi z 30km vzdáleného letiště taxíkem přišla

úsměvná historka. Určitě jste si již párkrát říkali: "každá rada drahá", nebo "to je informace k nezaplacení". Místní si vzali tuto záležitost za svou - za každou informaci se platí a tak doporučení jak se dostat z nádraží na hřbitov i s vytištěnou mapou vyšlo asi na 50,-Kč - účtenku jsme si schovali na památku. Bylo půl osmé ráno, teplota na nule a my čekali na autobus. Zahřáli jsme se při čtení jízdního řádu, autobus jezdí každou hodinu v interva-

lech 7-35min. Skutečně "přesněji" to napsat nešlo. V každém autobuse je přítomna paní konduktorka, které se platí velmi nepatrné jízdné. Jeli jsme poměrně dlouho a obdivovali krásně zdobené původní dřevěnky, které zažily i dobu působení našich legionářů. Návštěva hřbitova, kde jsme chtěli udělat drobný pietní akt, se nakonec protáhla na několik hodin. Nejprve jsme se rozhodli prohlédnout místní náhrobky. Já jsem byla poprvé na ruském hřbitově a nikdy nezapomenou na návštěvu právě toho krasnojarského. Byl obrovský. Údajně 4 největší v Evropě co se týče rozlohy. Každý pomník svým vzhledem promlouval a já si říkala, že by zde člověk mohl trávit celé dny. Časté je zde vyobrazení zesnulých na náhrobku, ze kterého se člověk může seznámit buď s jeho profesí, nebo příčinou úmrtí. U každého pomníčku je pak také stoleček a lavička, aby příchozí mohli posedět, zavzpomínat a také posvětit u mrtvého (ruská tradice). Hřbitov byl po zimě zpustlý, tráva nažloutlá, pomníky ale nesplývaly, stále bylo co obdivovat, číst a dokumentovat. Pravda, po hodině jsme došli podle GPS k místu, kde by se měl pomník nacházet - ale nic. Oslovili jsme proto místního správce hřbitova, který se dle mapy a fotografie snažil určit místo našeho pomníku. Sdělil nám, že se nachází na novém hřbitově nedaleko od nás a tak jsme se vydali tam. Nohy už mě docela bo-

KRASNOJARSK

lely, včera jsme ušli téměř 25km a spali jen pár hodin už dva dny po sobě. Na novém hřbitově se pomník rovněž nenacházel. Už jsme začali mít trochu obavy, zda den na procházku po místních hřbitovech nám bude k nalezení pomníku stačit. Oslovili jsme tedy i správce nového hřbitova, ten byl ochotný a po prostudování Radimových příprav nás navigoval opět na další hřbitov. Nastalo hodinové čekání na taxi (velmi levný způsob dopravy po ruských městech - ceny zpravidla nestoupnou nad 50,-Kč za několika minutovou jízdu), jen nás řidič nemohl najít (je vidět že jsme nebyli sami při hledání správného hřbitova). Mezitím jsme si alespoň měli možnost se správcem popovídat a tak jsme se dozvěděli pro nás nepochopitelnou informaci - ty obrovské plochy, na kterých se rozprostírají hřbitovy, jsou způsobeny rovněž absencí krematoria. Všichni jsou tudíž pochováváni do země - nejbližší město, kde by bylo možné tělo zpopelnit je Novosibirsk a nachází se 800km daleko. Taxi po dlouhé době nakonec ale přeci jen dojelo a tak jsme v poledne konečně stáli u pomníku našich legionářů, který byl vybudován Ministerstvem obrany teprve nedávno. Pravdou je, že nás to ale táhlo o několik metrů dál - k původnímu pomníku, který se dodnes dochoval. Poničený, ale nádherný. Položili jsme věneček, postáli a mírně rozladění z podoby nového

pomníku (oproti jiným pomníkům zde nejsou uvedena jména) odjížděli autobusem zpět do centra. Město má několik působivých míst. Původní dřevěná zástavba je dech beroucí. Bohužel jen malý zlomek budov je zrekonstruován, většina chátrá. Nedaleko původní zástavby jsme objevili pěkný kostelík-katolický, kde právě probíhala mše (prý slouží kostel hlavně pro místní Poláky). Našli jsme i budovu vojenské

nemocnice z počátku století, kde se léčili i naši zranění vojáci. Zajímavé bylo pozorovat kontrast architektury, kdy se mísila budovatelská éra právě s tou na začátku 20.století, kdy se stavěly místní nádherné dřevěnky. Zpět na nádraží jsme se dostali až navečer a rovnou šli na vlak - čekal nás večerní přejezd do Tajsetu po transibiřské magistrále tou nejnižší kategorií - plackartou. Nikdy nezapomenu na ten pohled, pach a



Pohled na náměstí před vlakovým nádražím - ve výšce znak města.

CESTA NA SIBIŘ - ČÁST DRUHÁ

pocity, když jsme do vlaku vstoupili. To byl skutečně život. Mladí, staří, ustrojení, téměř nahatí různí lidé, kteří stejně jako my zvolili pro překonání obrovských vzdáleností nejlevnější možnost cestování. Cesta utekla velmi rychle. Po pár minutách jsme se seznámili se spolucestujícími (trenér dětských zápasníků wrestlingu) a pak jsme již debatovali - kam a proč jedeme, odkud jsme. Zvláštní slyšet od místních, že nikdy neopustili Rusko, někteří se setkali s námi - prvními cizinci poprvé ve svém životě. A tak jsme se vzájemně obohacovali o zážitky z našich vlastí. Já k tomu popíjela černý čaj, který připravuje za několik málo rublů paní průvodčí, která rovněž udržuje pořádek ve vlaku a dbá o pohodlí cestujících. Vlak byl plný, pachy různé, ale mně skoro tekly slzy, když nás průvodčí přišla upozornit, že se blíží stanice Tajšet. Nechtělo se mi pryč. Naši noví kamarádi nás šli z vlaku vyprovodit ven, pomohli nám se zavazadly a popřáli úspěch s umístěním desky pro gen. Vojcechovského. Dojeli jsme do místa, kde



Původní pomník našim legionářům na Krasnojarském hřbitově.



Pohled do plackarty - vlaku, kterým jsme cestovali.

jednou vystupoval z vlaku i generál Sergej Vojcechovský. Pokračování v dalším vydání Zpravodaje.

Text a foto: G. Havlůjová

KRASNOJARSK



DEN VÍTĚZSTVÍ V Kladně



Pietního aktu v Kladně se zúčastnila i paní ses. Miloslava Kalibová

Květnové oslavy ukončení druhé světové války a jejich připomenutí v Kladně jsou za námi a tak si můžeme opět na chvíli oddychnout. Jsem potěšen, že rok od roku si v Kladně připomínáme tyto události ve větším počtu účastníků. Na náměstí Svobody jsme položili věnce a poté jsme se přemístili před budovu Sokola. Letošní oslavy konce 2. světo-



Pietní akt na kladenských hřbitovech.



Zástupci Sokolské župy Budečské.

Sokolské župy Budečské, Sokola Kladno, členů ČSBS Kladno a veřejnosti proběhlo připomenutí Dne vítězství velmi důstojným způsobem.

Následně jsme položili věnce na kladenských hřbitovech u hromadného hrobu obětí druhé světové války.

Tak jako každoročně následovalo položení věnečků na pietních místech po celém Kladně. Spolu se setrou OV jsme ocenili, že většina z Vás se zúčastnila s námi. Důkazem toho je

vé války jsme věnovali významné osobnosti Kladna, Františku Kleinerovi, kterému byla na budově Sokola odhalena pamětní deska. Jsem rád, že díky přítomnosti primátora M. Volfa, zástupců Československé obce legionářské,

společná fotografie na titulní straně Zpravodaje.

Děkuji všem za účast a věřím, že i Jaroslav je někde tam nahoře s námi spokojený...

Text: P. Hroník, foto M. Šnajdrová

DEN VÍTĚZSTVÍ VE SLANÉM



Milé sestry, milí bratři, tak jako na mnoha místech České Republiky tak i u nás ve Slaném jsme si připomněli 71. výročí osvobození naší vlasti. Dne 9. května jsme se sešli na náměstí T. G. Masaryka ve Slaném u příležitosti pietního aktu dne Vítězství. Odtud jsme se společně vydali na Hlaváčkovu náměstí a Slánské hřbitovy k pohřebišti 2. světové války, kde se za zvuku dechové hudby Dvoračka položili věnce a květiny. Celý pietní akt ukončil svým proslovem starosta města Slaného p. Martin HRABÁNEK.

Jsem moc rád, že se tohoto pietního aktu zúčastnilo mnoho lidí z široké veřejnosti v průřezu všemi generacemi. A tak jsme si společně mohli připomenout, že fakt žít ve svo-

bodné zemi není zdaleka samozřejmostí. SVOBODA A NEZÁVISLOST NAŠI KRÁSNÉ ČESKÉ ZEMĚ. (ČESKOSLOVENSKÉ ZEMĚ) byla vykoupena mnoha lidskými životy, utrpením a úskalím.

Chtěl bych poděkovat především vedení města Slaného a všem organizátorům, kteří ten-

to akt připravovali a jakýmkoli způsobem zabezpečili.

V neposlední řadě bych chtěl poděkovat vojákům z Žatce, kteří dali této akci patřičný ráz. Važme si všeho co máme, neboť nikdy nevíme, kdy to můžeme ztratit...

Text: D. Makara,
foto: M. Šnajdrová



Pietní akt ve Slaném.

ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY



Odhaltění pamětní desky se zúčastnili také příbuzní Fr. Kleinera

Františka Kleinera (7.12.1886-5.5.1942) jsme Vám představili v našem Zpravodaji v únoru 2016. Tohoto významného legionáře, starostu Sokolské župy Budečské a ředitele Kladenského učitelského ústavu nyní kromě názvu ulice přiléhající ke kladenské Sokolovně připomíná i pamětní deska, která byla odhalena dne 9. května 2016 u vchodu do Sokolovny v rámci připomínky konce 2. světové války. Původním záměr přišel od předsedy ZO Kladno br. P. Hroníka a br. Miroslava Davida s tím, že ZO ČSBS Kladno vyjádřila i finanční podporu nápadu deskou připomenout Františka Kleinera právě v roce jeho 130. výročí narození. Díky žá-

dosti poslané kladenskému primátorovi Milanu Volfovi však nakonec byly uhrazené náklady na výrobu pamětní desky samotným Magistrátem města Kladna, čehož si velmi vážíme. Ne v každém městě by se taková žádost setkala s pochopením jako na Kladně, kde hned následující den byly odhaleny dokonce další dvě desky připomínající hrdiny 2. světové války - pro generála Františka Selnera, bojovníka od Tobruku a pro Jana Vellu, letce RAF.

Pietního aktu a odhalení desky Fr. Kleinera se zúčastnilo kromě oficiálních hostů i několik Kleinerových příbuzných, který ocenili iniciativu ČSBS a Města Kladna. Pan Aleš Horna, Kleinerův

pravnuček společně s kladenským primátorem se ujali odhalení pamětní desky symbolicky zahalené do české státní vlajky. Sborovým zpevěm akt doprovodil pánský pěvecký soubor Smetana - Slovanka.

František Kleiner zemřel 5.5.1942 v koncentračním táboře Auschwitz- Birkenau, pouze několik měsíců po zatčení německými nacisty v rámci likvidace vlastenců pod názvem "Akce Sokol", která proběhla dne 8. října 1941. Nezapomene na významného kladenského vlastence, který byl vzorem pro řadu bojovníků za svobodu našeho národa v těch nejtěžších dobách jak za 1. tak za 2. světové války. V rámci pietního setkání jeho lidské kvality vyzdvihla ve svém projevu i dr. Irena Veverková z kladenského archivu, které tímto ještě jednou děkujeme.

Text: G. Havlůjová



PROHLÁŠENÍ ČLENŮ A ČLENEK ČSBS

Bratři a sestry, vlivem okolností posledních měsíců a dnů, směrem, kterým se ubírá Český svaz bojovníků za svobodu a zejména po projevu předsedy ÚV ČSBS na Terezínské tryzně, nás přiměli k sepsání tohoto prohlášení, kterým chceme oslovit delegáty blížícího se Sjezdu ČSBS. Budeme rádi, pokud se tak jako my ztotožníte s textem prohlášení a podpoříte jej svým podpisem. Níže uvádíme text prohlášení:

My, členky a členové Českého svazu bojovníků za svobodu,

se distancujeme od způsobu, kterým předseda našeho Svazu, Jaroslav Vodička, vystupuje navenek a pošlapává odkaz aktivních bojovníků a bojovnic proti nacismu, fašismu, rasismu a nesvobodě.

*Chceme připomenout, že cílem ČSBS je prostřednictvím spolkové činnosti přispívat k rozvoji České republiky v duchu humanitních tradic zakladatelů našeho státu a zásad *Charty lidských práv*. Věříme, že masarykovský odkaz humanity*

není v současné situaci pro ČSBS již pouhým prázdným slovem.

Vzpomínáme na životy našich předků a přátel, kterými byla vykoupěna naše současná svoboda, kterou máme povinnost bránit proti veškerým projevům intolerance a omezení. Jako přeživší a potomci přeživších nacistického genocidia, jehož podstatou je rozdělování lidí dle národnosti, rasy a víry, si nepřejeme a nesouhlasíme s tím, aby individuální projevy našeho přednictva byly vydávány za projevy naše.

Evropa dnešních dní je útočištěm pro děti, ženy a muže, kteří jsou ve svých domovech pronásledováni, mučeni a vražděni ze stejných důvodů jako naši předci či my samotní před několika desítkami let. Je zcela nemístné, aby představení ČSBS zpochybňovali naši povinnost pomoci slabým a trpícím. Bylo to právě Československo, na jehož humanistické tradice často vzpomínáme, které svého času sloužilo jako poslední útočiště pro pronásledované a ohrožené obyvatelstvo před totali-

tu. Českoslovenští občané pak sami využili útočiště v zemích, které je přijaly.

Pokud bude vedení ČSBS i nadále zpochybňovat samotnou podstatu odkazu protinacistických bojovníků, ztrácí zcela svoji vlastní legitimitu a ničí odkaz těch, jejichž práci a obětí má mít na paměti a v úctě.

Žádáme předsedu Jaroslava Vodičku, aby se do budoucna zdržel jakéhokoli dalšího jednání zpochybňujícího hodnoty, ve které věříme – lidství, odvahu a respekt. Žádáme delegáty Sjezdu ČSBS, aby si uvědomili svoji zodpovědnost za směřování organizace při nadcházejících volbách. Jen na vás je nyní budoucnost Českého svazu bojovníků za svobodu.

G. Havlůjová
K. Kalibová
P. Hroník

TEREZÍNSKÁ TRYZNA



Společné foto účastníků Terezińskiej tryzny

Členové kladenských organizací ČSBS, ČsOL, předseda ZO Slaný a zástupci baráčníků 17. Župy Františka Holého ve Slaném a rodinní příslušníci se 15. května 2016 zúčastnili pietní vzpomínky Terezińska tryzna. Oběti nacismu jsme uctili položením věnce předsedkyně ČsOL Kladno ses. Armeanová, místopředseda OV ČSBS Kladno a předseda ZO Kladno br. Hroník, dále pak členové ČSBS a ČsOL ses. Boumová, br. Carvan, a br. Pítr. Děkuji všem, kteří neváhali obětovat svůj čas a přišli uctít všechny nevinné oběti nacistické perzekuce.

Bohužel, ne vše proběhlo v důstojném duchu, jak by si toto pietní místo zasluhovalo. Po položení věnců jsme měli možnost vyslechnout projevy předsedy ÚV ČSBS Jaroslava Vodičky a předsedy Senátu Milana Štěcha. Velkým zklamáním pro nás byl projev předsedy ÚV ČSBS, který byl v letošním roce projevem čistě protiprchlickým, plným xenofobních výroků. Předseda Vodička ve svém projevu hovořil o řízené invazi migrantů, vyzval naše i evropské politiky jménem Českého svazu bojovníků za svobodu, aby zajistili před uprchlíky obranu politickou a

třeba i vojenskou. Celý text projevu je k dispozici na webových stránkách ČSBS a jistě bude otištěn v některém dalším vydání NO. Nejen za sebe, ale za celý výbor ZO ČSBS Kladno mohu prohlásit, že projev předsedy ÚV ČSBS Vodičky odmítáme. Následující den se výbor ZO ČSBS Kladno usnesl na prohlášení, které Vám zde předkládáme na následující straně. Za sebe pak mohu prohlásit své přesvědčení, že právě naše organizace by měla mít vůči uprchlíkům pochopení a notnou dávku empatie, neodsuzovat a nečinit rozdíly mezi lidmi. *-ph-*

TEREZÍNSKÁ TRYZNA



Prohlášení výboru ZO ČSBS Kladno

Výbor Základní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu v Kladně protestuje proti projevu, který přednesl plk. v.v. Ing. Jaroslav Vodička, předseda Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu, dne 15. května 2016 na pietním aktu v Terezíně u příležitosti připomenutí obětí nacistické perzekuce. Protestujeme proti xenofobním výrokům, které zazněly z úst předsedy, představitele svazu, jehož členy jsou političtí vězni z let 1939-1945, váleční veteráni, osoby perzekvované nacistickým režimem a mimo jiné také pozůstalí po obětech nacismu. Jakkoli mohou být v dnešní nelehké době osobní názory různorodé v návaznosti na vyjádření některých politických reprezentantů této země, jsme přesvědčeni, že právě nejvyšší představitel Českého svazu bojovníků za svobodu by měl být ve svých výrocích vůči uprchlíkům smířlivější a jeho oficiální vyjádření by měla korespondovat s posláním Svazu.

V Kladně, 17. května 2016 - Výbor ZO ČSBS Kladno

Přehled souvisejících akcí k 74. výročí lidické a ležácké tragédie v roce 2016

12. 4. 2016	Memoriál Josefa Štulíka – Ležáky
12.–15. 5. 2016	Výstava kaktusů a sukulentů Pod Tribunou, Lidice
19.–22. 5. 2016	Výstava irisů a kosatců Pod Tribunou, Lidice
20. 5.–22. 5. 2016	Výstava irisů a kosatců, Ležáky
31. 5. 2016 v 11:00 hodin	Zahájení výstavy 44. ročníku „Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice“ s předáním cen vítězům soutěže v Lidické galerii
* * *	
4. 6. 2016 v 10:00 hodin	Položení kytice u památníku lidických horníků na dole Mayrau
10. 6. 2016 v 8:00 hodin	Vzpomínka na pobyt lidických žen a jejich dětí v Reálném gymnáziu Kladno
15. 6. 2016 od 11:00 hodin	Slavnostní vyhlášení výsledků mezinárodní vědomostní soutěže „Lidice pro 21. století“
16. 6. 2016 v 16:00 hodin	Položení kytice u pamětní desky lidickým dětem v Thomayerově nemocnici v Praze 4-Krči
16. 6. 2016 v 17:00 hod.	Položení kytice na domě, kde se narodilo 6 dětí po lidické tragédii, Praha 10 – Dykova ul.
16. 6. 2016 v 17:30 hod.	Vzpomínka u památníku obětí heydrichiády před krematoriem, Praha 10-Strašnice
16. 6. 2016 v 18:15 hod.	Pietní vzpomínka a položení kytice v místě zastřelených 26 lidických občanů, Praha-Kobylisy

18. 6. 2016 v 10:00 hodin	Pietní akt u příležitosti 74. výročí boje parašutistů v kostele Cyrila a Metoděje v Resslově ul., Praha 2
18. 6. 2016 ve 12:00 hodin	Pietní akt u pomníku válečných parašutistů a účastníků domácího odboje, Praha 6-Dejvice
18. 6. 2016 v 11:15 hodin	Doběh Běhu míru Kladno–Lidice 2016
24. 6. 2016 v 10:00 hodin	Start Memoriálu Karla Kněže od pomníku v Louce u V. Kostelce
24. 6. 2016 v 15:30 hodin	Pietní akt u pomníku Karla Kněže, Louka u Vrbatova Kostelce
25.–26. 6. 2016	28. ročník štafetového běhu Terezín– Kladno–Lidice–Včelákov–Ležáky
27. 6. 2016 od 10:45 hodin	„Oheň (bez) naděje“, Ležáky–Pardubičky
27. 6. 2016 od 15:00 hodin	Pietní akt na počest popravených obětí heydrichiády u Památníku „Zámeček“ v Pardubicích
* * *	
10. 7. 2016	Pietní vzpomínka k 73. výročí vypálení Českého Malína, Žatec
16. 7. 2016	Pietní vzpomínka k 73. výročí vypálení Českého Malína, Nový Malín

NEMĚLO BY VÁM CHYBĚT V KNIHOVNĚ

Jaroslava Skleničková

Vzpomínky mě stále tíží



V minulém čísle Zpravodaje, jsme u článku *Oslavenkyně Jaroslava Skleničková* uveřejnili náhled knižní novinky **Vzpomínky mě stále tíží**, kterou napsala Jaroslava Skleničková, poslední ze dvou dosud žijících lidických žen, které přežily vypálení obce v červnu 1942. Dne 30. března se v Lidicích uskutečnil křest této knihy. I když se jedná o útlou knihu, tak říkajíc kapesního formátu o celkovém počtu sto stran, pak hloubka a význam této knihy je obrovský. Osobní výpověď Jaroslavy Skleničkové o životě v Lidicích před jejím vypálením, o tatínkovi,

mamince, o pobytu v koncentračním táboře Ravensbrück, o kamarádkách, a také o celoživotním partnerovi, milovaném Mirkovi (*manžel se jmenoval Čestmír, pozn. red.*) ve vzpomínkách tehdy šestnáctileté a dnes devadesátileté lidické ženy, jedné ze dvou posledních, dosud žijících žen lidické tragédie.

Pozvání od sestry Skleničkové dorazilo také do Kladna a tak jsme měli možnost být při tom. Celý podvečer moderoval ředitel Památníku Lidice, JUDr. Milouš Červencl. Nejdříve probíhal koncert u

příležitosti zakončení Lidických zimních večerů. Poté pan ředitel PL pohovořil o knize a předal slovo Tatjaně Medvecké, která z knihy přečetla několik ukázek. Poté se slova ujala sestra Skleničková, která poděkovala všem, kteří se na vydání knihy podíleli. Kromě poděkování rodině a editorce knihy, kterou byla PhDr. Jana Časnochová, zavzpomínala Jaroslava Skleničková také na svého manžela, který jí byl velkou oporou po celý život. Pan ředitel PL připomněl, že v den konání křtu je to přesně jeden rok od jeho úmrtí.

Po slavnostním křtu knihy následovala poměrně dlouhá autogramiáda knihy.

Knihu si můžete zakoupit osobně v Památníku Lidice nebo můžete využít nákup na webových stránkách Památníku Lidice <http://www.lidice-memorial.cz/vzpominky-me-stale-tizi/>

Knihu možná přečtete za jediný večer nebo třeba cestou ve vlaku, co je však jisté, že ve vás zanechá hluboký dojem.

Text: P. Hroník

Foto: internet



Náměty a příspěvky do Zpravodaje lze zasílat e-mailem ovcsbs.kladno@gmail.com

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno

Adresa

Nám. 17. listopadu 2840
272 01 Kladno

Telefon: 720237044

E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com

Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

KVĚTEN

Br. JUDr. Jiří GLOS (77)
Ses. Marie HUMROVÁ (81)
Br. Karel KABEŠ (86)
Br. Bc. Martin SLAVÍK (36)
Ses. Mgr. Eliška KADLECOVÁ (33)

Opustili nás:

Br. Jaroslav BÁRTA (88)

ČERVEN

ZO Kladno

Br. Andrej CABAN (91)
Br. Petr HRONÍK (40)
S. Mgr. Šárka KADLECOVÁ (31)
S. Věra LOMIČKOVÁ (95)
S. Blanka LOOSOVÁ (76)
Br. Ladislav NÁPRSTEK (89)
Ses. Věra ORTOVÁ (80)
S. Blanka URBANCOVÁ (80)
Br. Martin FILIPPI (40)

ZO Slaný

Br. Jiří SCHMIED (90)
Br. Eduard VRBA (74)

Český svaz bojovníků za svobodu z.s. je dobrovolný, nestranický a nezávislý spolek, který sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti lety, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předemětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ

<http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

OSLAVA ŽIVOTNÍHO JUBILEA S BR. JIŘÍM SCHMIEDEM

29. června 2016, 14.00hod.

Vlastivědné muzeum ve Slaném

Malá galerie ve Slaném

Prosíme o nahlášení Vaší účasti:

Kladno: havlujova.gabriela@seznam.cz

Slaný: david.maky@seznam.cz

**nebo na tel. č. 720 237 044 (br. Hroník)
nebo na tel.č. 722 251 006 (br. Makara)**